יו) [נשיר קב.], ב) [נשיר נו. זבחים ע.], ג) [נ"ל דחייל], ד) [נ"ל דכשנולדה], ס) [דברים יד], 1) נ"ל בעי.

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] תום' ד"ה מר סבר ר' יוחנן וכו' אע"ג דאיסור

מוסיף הוא דאסור לבני נח. נ"ב עי" שו"ת הרמ"ע

מפאנו סי׳ קכ״ג דף קכ״ב

נ"ל ולבריו לפח"ח וש"י:

מוסף רש"י

יבא איסור נבלה כו׳

ריבא איסור טרפה יחול על איסור חלב. כלומר האי ואכל לא מאכלוהו לא לריך, דהא כמיב כל חלב וכל דם לא

מאכלו, ומשום דנתנבלה או

מרחה מי אזיל ליה איחור חלב, ולמאי אנטריך, אלא

התורה אמרה דחייב משום

שני לאויו. משום לאו דחלב

תימא אין איסור חל על

איסור (דעיד דו.). שלא מאמר אין איסור נכילה וטריפה חלין על איסור

חלב שקדם לכולם (זבחים

ע.). הדרן עלך גיד הנשה

ויבא

אימור טרפה

אכל אבר מז החי מז המרפה ר' יוחנז אמר

חייב שתים ור' שמעון כן לקיש אמר אינו חייב אלא אחת בשלמא לר' יוחנן ניחא אלא

ה"ג אכל אבר מן החי מן הערפה ר' יוחנן אמר חייב שחים כו'. בהמה טרפה מחיים ואכל ממנה אבר בחייה: לריש לקיש קשיא. דהא אפילו לדידיה מתרי קראי נפקי וליחייב תרתי: בשתי בהמוח. אבר מן החי מזו ובשר טרפה מזו: חייב שתים. ואע"ג דבחדא אכילה

ובחד התראה אכלינהו דהא תרי לאוי

איכא: בבהמה אחת. טרפה שאכל ממנה אבר מן החי פליגי ומפרש ואזיל: במאי פליגי. אמאי פטור והא תרי לחוי נינהו: עם יליחת רובה. בהולדה נטרפה: לאברים עומדת. ובשעה שנולדה חל עליה שם איסור אבר ואיסור טרפה: לאו לאברים עומדת. ולא היה עליה איסור אבר עד שהפרישו ממנה והרי כבר טרפה היא ואין איסור חל על איסור אבל בשתי בהמות ליכא למימר הכי דזו משום טרפה וזו משום אבר של כשרה ואין כאן איסור חל על איסור: דכולי עלמה להו להברים עומדת. וכיון דבשעת לידתה נטרפה איסור טרפה קדים: ובמיתי איסור אבר. כשחתכו וחייל אטרפה קא מיפלגי: מר סבר חייל. שכן איסורו נוהג בבני נח ומר סבר לא חייל: ואי בעית אימא דר"ע לאברים עומדת. ואיסור אבר קדים: וכגון שנטרפה לחחר מכחן. ורבי יוחנן סבר איסור חל על איסור ואתי איסור טרפה וחייל אאיסור אבר שמחיים וריש לקיש סבר אין איסור טרפה חל על הבהמה עד שחשחט דאיסור מיתלא תלי וקאי וכי פקע איסור חיות אתי איסור טרפה וחייל: כגון שתלש כו'. כגון חתך רגליה מן הארכובה ולמעלה רבי יוחנן סבר מתחלה לאו לאברים עומדת וכשחתכן חלו שניהן ור"ל סבר מעיקרא הוה בה איסור אבר: הייב שתים. ואע"ג דאיכא תלתא איסורי אבר וחלב וטרפה אין לוקה אלא שתים ולקמן מפרש אהי מינייהו קא פטר ליה: ה"ל רבי המי. לרבי חייה בר הבה לימא מר שלש שהרי אני אומר משמו של רבי יוחנן שחייב שלש: איסמר נמי. כרבי אמי ד) כשנולדה חל איסור חלב דהא חלב השליל מותר דכתיב כל בבהמה תאכלום ואמרינן (לעיל דף סט.) לרבות את הולד דכתיב כל: ומ"ד שתים קסבר לאו לאברים עומדת. ואיסור טרפה וחלב חלו בעת לידתה אבל איסור אבר לא בא עד יום שהופרש הלכך לא מני חייל: מ"ם אסי חייל. קסבר איסור חל על איסור: מידי דהוי אחלב. כלומר כי היכי דקים לן דאתי איסור טרפה וחייל אאיסור חלב: דאמר מר. רבא אמרה בזבחים בפרק חטאת העוף (דף ע.): החורה אמרה כו'. ואכול לא תאכלוהו (ויקרא ז) למה לי מדכתיב הא בחלב כשרה החהרו כל חלב וכל דם לא תאכלו (ויסרא ג) אלא התורה אמרה כו' והאי

איסור חלב ואף על גב דאיסור חלב קדים משנולדה. וה"נ אע"ג דאיכא איסור אברש בהדי איסור חלב אתי איסור טרפה וחייל עליה: מכללו

לר' שמעוז בז לקיש קשיא אמר רב יוסף לא קשיא כאן בבהמה אחת כאן בשתי בהמות בשתי בהמות מיחייב שתים בבהמה אחת פליגי בבהמה אחת במאי פליגי אמר אביי כגון שנמרפה עם יציאת רובה מ"ם 6בהמה בחייה לאברים עומדת ואיסור מרפה ואיסור אבר בהדי הדדי קאתו ומ"ם בהמה בחייה לאו לאברים עומדת ולא אתי איסור אבר חייל אאיסור מרפה ואיבעית אימא דכ"ע בהמה בחייה לאו לאברים עומדת ובמיתי איסור אבר מיחל אאיסור מרפה קא מיפלגי מר סבר אתי איסור אבר חייל אאיסור מרפה ומר סבר לא אתי איסור אבר חייל אאיסור מרפה איבעית אימא דכ"ע בהמה בחייה לאברים עומדת וכגון שנמרפה לאחר מכאן ובמיתי איסור מרפה חייל אאיסור אבר קא מיפלגי מר סבר אתי וחייל ומר סבר לא אתי וחייל רבא אמר "כגון שתלש ממנה אבר וטרפה בו מר סבר בהמה בחייה ה לאברים אינה עומדת איסור אבר ואיסור מרפה בהדי הדדי קאתו ומר סבר בהמה בחייה לאברים עומדת ולא אתי איסור מרפה חייל אאיסור אבר אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן אכל חלב מן החי מן הטרפה חייב שתים אמר ליה ר' אמי ולימא מר שלש שאני אומר שלש איתמר נמי אמר ר' אבהו א"ר יוחנן יאכל חלב מן החי מן המרפה חייב שלש במאי קמיפלגי כגון שנטרפה עם יציאת רובה מ"ד שלש קסבר בהמה בחייה לאברים עומדת דאיסור חלב ואיסור אבר ואיסור מרפה בהדי הדדי קאתו ומ"ד שתים קסבר בהמה בחייה לאו לאברים עומדת ואיסור חלב ואיסור מרפה איכא איסור אבר לא אתי חייל ואי בעית אימא דכ"ע בהמה בחייה לאו לאברים עומדת ובמיתי איסור אבר וחייל אאיסור חלב ואאיסור מרפה קא מיפלגי מר סבר אתי חייל ומר סבר לא אתי חייל ואי בעית אימא דכולי עלמא בהמה בחייה לאברים עומדת וכגון שנמרפה לאחר מכאן ובמיתי איסור מרפה מיחל אאיסור אבר קא מיפלגי מר סבר אתי חייל מידי דהוה אחלב דאמר מר יהתורה אמרה יבא איסור נכלה יחול

מך סבר רבי יוחנן בהמה בחייה לאברים עומדת ואיסור אבר דאיסור מוסיף הוא דאסור לבני נח ותימה דבפרה ג' דשבועות

אתי איסור אבר וחייל אאיסור אלעזר דאמר לעיל (דף קב.) כל שאחה מצווה על דמו אחה מצווה על אבריו אם כן ליחייב נמי הכא טרפה משום אבר מן החי ואי כרבנן דאמרי כל שבשרו מותר כו' אם כן למה לן טעמא דלאו לאברים עומדת וי"ל לדרשינן כל מין שנשרו מותר: דאיםור חלב ואיםור אבר דאיםור

ואיסור מרפה בהדי הדדי קאתו. פי׳ הקונטרס דכשנולדה חל איסור חלב דהא חלב שליל מותר מכל בבהמה תאכלו וקשה דהא א"ר יוחנן בפ' בהמה המקשה (לעיל דף עה.) תלש חלב בן ט׳ חי חלבו כחלב בהמה א"כ איסור חלב קדים וי"ל דמ"מ איסור טרפה ואבר חיילי אאיסור חלב דקיל שהותר מכללו ובהדי הדדי קאתו לא נקט אלא משום טרפה ואבר ומיהו קשה דבסוף דם שחיטה (כריתות דף כג:) אמרינן דבקדשים איסור חל על איסור דכתיב כל חלב לה' לרבות אמורי קדשים קלים למעילה דאתי איסור מעילה וחייל אאיסור חלב ופריך למ"ד אף בקדשים אין איסור חל על איסור ל"ל כל חלב ומוקי לה בולדות קדשים וקסבר בהווייתן הן קדושין ובהדי הדדי קאתו והשתא אכתי לרבי יוחנן הא איסור חלב קדים דחל במעי אמו ונראה לפרש לדוקא נקט תלש חלב והוליאו ממעי אמו לחוץ הוא דמיקרי חלב והא דאמר חדשים הוא דגרמי ולא אוירא אוירא דבהמה הוא דלא בעי אבל אוירא דחלב 0 בעינן והשתח ניחה הכח דכולהו בהדי הדדי קאתו והא דקאמר כשנטרפה עם יציאת רובה הוא הדין נטרפה במעי אמה דלא מיחייב משום טרפה עד שיולד כמו חלב אלא לא אתי אלא לאפוקי נטרפה לאחר יציאת רובה וא"ת לרבא דאמר לעיל כגון שתלש ממנה אבר וטרפה בו ולאו לאברים עומדת דהשתא בהדי הדדי קאתו משמע דאם נטרפה קודם שנתלש האבר לא אתי איסור אבר

ואכול לא תאכלוהו המשום דגבלה אזהרינהו ואשמועינן דיחול על וחייל על איסור טרפה א"כ היכי משכחת לה שלש הכא לר' יוחנן כיון דלאו לאיברים עומדת ואין איסור אבר חל על איסור טרפה וי"ל כגון שתלש ממנה אבר וטרפה בו דמיגו דאתי איסור טרפה וחייל אאיסור חלב חייל נמי איסור אבר עליו ומ״ד שתים לית ליה

מכללו

האי מיגו אלא דוקא איסור טרפה דגלי קרא חייל ולא איסור אבר וא״ת לההוא לישנא דאמר לעיל דכ״ע לאו לאברים עומדת ולרבי יוחנן איסור אבר חייל אאיסור טרפה א"ל היכי משכחת לה דלא מיחייב אלא שחים באכל חלב מן החי ומן הטרפה ו"ל כגון שעם יליאת רובה נטרפה ואיסור אבר שבא לבסוף נהי דחייל אאיסור טרפה דקיל על איסור חלב דחמיר דבכרת לא חייל:

על איסור חלב ויבא איסור מרפה יחול על

איסור חלב ואידך אחלב הוא יודחייב דהותר

שימה מקובצת

עין משפמ

נר מצוה

קו א ב מיי׳ פ״ה מהל׳

הלכה ה: הלכה ב: ג (מיי' שם פ"ז הלכה ב

מ״ם בהמה בחייה לאו לאכרים עומדת: **כ]** טרפה וחייל אאיסור אבר מן . החי ור"ל: **גו** ואכול לא תאכלוהו למה לי דכתביה בחלב טרפה הא בחלב כשרה נמי הוזהרו כל לא תאכלוהו משום לאו דורלה אזהריוהו: כו וה"ו אע"ג דאיסור אבר דבהמה קדים אתי איסור טרפה וחייל עליה

מיתיבי אכל אבר מן החי מן הטרפה. כלומר אמרי׳ לעיל אכל אבר מן החי ובשר מן הטרפה דברי . הכל חייב שתים והא הכא [ס"ל לר"ל] דאינו חייב אלא אחת: ובמיתי איסור אבר מיחל אאיסור טרפה. לומר בהא קא מיפלגי ר׳ יוחנן וריש לקיש אי אתי איסור אבר וחייל אאיסור איסור אבר וכו׳: אכל חלב מן החי מן הטרפה חייב שתים כו'. כדבעינן למימר קמן: דחלב הותר מכללו.

ואיסור מרפה בהדי הדדי קא אתו. משמע דאי לאו לאברים עומדת דאיסור טרפה קדים לא אתי איסור אבר וחייל עלה אן אע"ג

(דף כא:) ובפ' בתרא דיומא (דף עג:) גבי שבועה שלא אוכל נבלות וטרפות קאמר רבי יוחנן בכולל דברים המותרים עם הדברים האסורים אלמא אית ליה איסור כולל וא"כ כ"ש איסור מוסיף כדמוכח בפרק ארבעה אחין (יבמות דף לב:) וי"ל אף על גב שפירש רבי יוחנן מתניתין דהתם בכולל לדידיה לא ס"ל הכי: ולא כבר לאו לאברים עומדת ולא מרפה. וא"ת כמאן ס"ל אי כרבי

רבינו גרשום

: מיה: